

Publicerad 2009-08-24 22:12 av Blomqvist

En stigande stjärna

När vi var små satt vi ofta under himmelens

stjärnor men undrade varför det var en

tom plats mitt bland allt vimmel.

När du försvann i olyckan blev jag stum.

En kväll när jag tänkte på dig och hade

svårt att somna gick jag till vår favorit-plats

i mörkret, jag satte mig och tittade upp.

Jag behövde inte undra mer....

Det var ingen tom plats längre utan en ny stjärna

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Blomqvist med Poeter.se id #29354 innehar upphovsrätten